

Den ærede Ordfører (Stensballe) syntes, at mine Udtalelser gik ud paa at undskylde Forslaget. Nej, jeg talte meget beskedent om vort Forslag, men det var ikke nogen Undskyldning, for jeg tror fremdeles, at det er den rigtige Vej, vi anviser.

Den højtærede Minister sagde, at mine Udtalelser var et Supplement til en Tale, han hørte i Gaar et andet Sted, og jeg tænker, Ministeren mener den Tale, jeg har set refereret i Bladene i Dag, og som blev holdt af Industriraadets Formand ved et Landsmøde i Industriforeningen. Jeg skulde snarere mene, den var et Supplement til den Betænkning, vi her i Landstinget har afgivet, for vor Betænkning har da foreligget adskillige Dage, før den Tale blev holdt. Men i øvrigt er der jo et gammelt Ord, der siger, at den ved bedst, hvor Skoen trykker, som har den paa, og naar der paa Industriens Landsmøde er faldet Udtalelser, som korresponderer med den Betænkning, min Meningsfælle og jeg har skrevet, maa det jo være, fordi man ved, hvor Skoen trykker, og hvordan Trykket kan afhjælpes; og naar Trykket afhjælpes, kan der blive Beskæftigelse for flere Arbejdere end hidtil her i Landet. Men den højtærede Erhvervsminister og ærede Medlemmer kan ikke sige, at det konservative Folkeparti som saadant skulde være et industrielt Parti, det er der jo slet ikke Tale om. At vi og navnlig jeg, som dog har en vis Berøring med Industrien, taler om disse Sager, naar der kommer Forslag frem af denne Beskaffenhed, og klargør dem efter bedste Evne, er en Ting for sig, men indenfor vort Parti rummes der jo meget forskellige Anskuelser, forskellige Erhverv er repræsenteret o. s. v., og vi er til enhver Tid rede til at fremføre de forskellige Synspunkter, som kan komme i Betragtning.

Der er blevet sagt — og den ærede Ordfører fremførte et Eksempel derpaa —, at Toldforanstaltninger kan fordyre en Vare, uden at det dog er sikkert, at de kan hjælpe, og der blev i saa Henseende antydet noget med Hensyn til Læderindustrien. Ja, jeg tør selvfølgelig ikke sige noget om et saadant enkelt Erhverv, dertil er jeg ikke tilstrækkeligt inde i Forholdene, men saa vidt jeg mindes, har dog netop Læderindustriens Repræsentanter gjort gældende overfor Udvalget, at Toldforanstaltninger kunde hjælpe.

Med disse Ord skal jeg anbefale Mindretallets Ændringsforslag til Vedtagelse.

Gunnar Fog-Petersen: Da denne Debat om Ændringsforslagene efterhaanden synes at forme sig som en almindelig

Diskussion om Lovforslagets hele Nytte eller Ikke-Nytte, finder jeg Anledning til at gøre et Par Bemærkninger.

De Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem, der nys talte, kan det radikale Venstre ikke give sin Tilslutning. Vi har ment, det vilde være rigtigt i den Overgangstid, i hvilken Deflationens Virkninger er saa voldsomme, at stille et begrænset Beløb til Raadighed — og altsaa ogsaa i en begrænset Tid — for at hindre, at for mange Virksomheder gik i Staa paa Grund af Deflationskrisen, og for at støtte Virksomheder, der var saa langt fremme, at de kunde sætte Arbejde i Gang paa det nye Grundlag, men vi har ikke ment at kunne gaa derudover. Jeg beklager, at det ikke har været muligt at faa Tilslutning til en saadan Ordning, som ganske sikkert paa mange Omraader vilde have vist sig nyttig. Den ændrede Ordning, som nu foreslaas, mener jeg dog absolut maa foretrækkes fremfor intet. Den Krise, vi er inde i, er efter min Opfattelse i ikke ringe Grad en Kreditkrise. Kreditindskrænkningen er ført meget vidt, og selv om man nok kan sige, det ser lidt mærkeligt ud, at Nationalbanken indskrænker Kreditten, og Staten øger den, tror jeg dog, det er velbegrundet, thi Nationalbanken er sikkert gaaet for vidt i Retning af Kreditindskrænkning, og det kan derfor være nyttigt at stille Midler til Raadighed for Industrien i denne Overgangstid.

§ 5 lægger jeg megen Vægt paa, og jeg haaber, at Industrien vil tage imod denne Paragraf med Velvillie og søge at faa noget ud deraf, saa at der f. Eks. kunde udvikle sig en større Konsulentvirksomhed end den, der nu findes. Indenfor Landbruget har, tør jeg nok sige, Konsulentvirksomheden været til megen Nytte, og jeg kan ikke tænke mig andet end, at den ogsaa maatte kunne være det for Industrien. Jeg vil haabe, at der her maa være gjort en Begyndelse til noget, som kan udvikle sig videre.

Jeg maa gentage, at vi ikke kan give vor Tilslutning til de Ændringsforslag, som er stillet af det konservative Folkeparti. Vi finder det ganske urimeligt, at man fra Industriens Side næsten gaar i Spidsen med den Opfattelse og taler højt om, at Deflationen skal gennemføres, idet man lader, som om det kun vilde være en lille Kuldegysning, der gik hen over Nationen, og saa tror man det muligt at komme til den øvrige Befolkning, som er stærkt ramt, maaske stærkere ramt, af Deflationen, og sige til den: nu forlanger vi en